

پیام شش
مسیح، پادشاه جاودان،
می آید تا زمین را تصرف کند
و
راز خدا را به اتمام رساند

خواندن متون مقدس: مکاشفه ۱۰: ۱-۷؛ ۱۱: ۱۵-۱۸

۱. مکاشفه ۱۱: ۱۵-۱۸ و ۱۲: ۱۰ نشان می‌دهد که ما می‌توانیم مسیح را به عنوان پادشاه جاودان تجربه کرده و از او مسرت ببریم:

آ. «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابدالابد حکمرانی خواهد کرد» - ۱۱: ۱۵ ب: ۱. با به صدا درآمدن شیپور هفتم، نه تنها مصیبت عظیم پایان می‌یابد، بلکه این عصر نیز به پایان می‌رسد، راز خدا به اتمام می‌رسد (۱۰: ۷)، و عصری دیگر، عصر پادشاهی، دوره هزاره، آغاز خواهد شد.

۲. پادشاهی جهان در بازگشت او [مسیح] پس از اجرای داوری او بر امت‌ها، به پادشاهی مسیح تبدیل می‌شود - دانیال ۷: ۱۳-۱۴؛ ۲: ۴۴-۴۵.

۳. در اینجا سلطنت خداوند تا ابدالابد، سلطنت خداوند در پادشاهی هزاره و در آسمان نو و زمین نو برای ابد است - مکاشفه ۲۲: ۵.

ب. «تو ای یهوه، تا ابدالابد باقی جلوس می‌فرمایی؛ / و کرسی تو تا جمیع دهرها خواهد بود» - مراثی ۱۹: ۵

۱. وجود جاودان خدا و تخت او، بالاتر از مهر، شفقت، و امینی اوست - ۲۲-۲۳.

۲. مهر و شفقت خدا می‌تواند متغیر باشد، ولی شخص خدا و حکومت او برای همیشه تغییرناپذیر باقی می‌ماند.

۳. در اورشلیم نو، خدا به طور کامل در شخص خود به عنوان پادشاه جاودان و در حکومت خود به عنوان پادشاهی جاودان و تزلزل‌ناپذیر خود نمایان خواهد شد (عبرانیان ۱۲: ۲۸؛ مکاشفه ۲۲: ۳)، که هر دو، بنیاد تزلزل‌ناپذیر رسیدگی او به مردمش هستند.

۲. در مکاشفه ۱۰: ۱-۷ ما بینشی واضح از آمدن مسیح برای تصرف زمین داریم:

آ. در این باب، مسیح «فرشته زورآور دیگری» است (آ. ۱)، مثل آن که در ۷: ۲؛ ۸: ۳؛ و ۱۸: ۱ است. ب. یوحنا فرشته ای دیگر را دید که «از آسمان نازل می‌شود» - ۱۰: ۱؛ آ.

۱. مسیح، اکنون در حال نزول کردن از آسمان است.

۲. این بینش، اشاره‌ای است به اینکه مسیح هنوز در راه زمین است.

پ. مسیح «ابری در بر دارد» - آ. ۱ ب:

۱. او هنوز «بر ابر»، مانند ۱۴: ۱۴ و متی ۲۴: ۳۰؛ ۲۶: ۶۴، نیست.

۲. «بر ابر» بودن، آشکارا آمدن است، در حالی که «ابری در بر دارد»، مخفیانه آمدن است.

۳. مسیح، مخفیانه خواهد آمد، نه آشکارا، تا وقتی که توسط همه قبایل زمین دیده شود، همانطور که در مکاشفه ۱: ۷ و متی ۲۴: ۳۰ ذکر شده است.

۴. حتی در زمان مکاشفه ۱۰، آمدن مسیح هنوز مخفی است.

۵. او در ابر پوشانده خواهد بود تا زمان باب ۱۴، وقتی که بر ابر خواهد نشست و آمدن او علنی خواهد بود.

۶. از این طریق می‌توانیم ببینیم که این تعلیم کلی که مسیح قبل از مصیبت عظیم خواهد آمد، ناصحیح است.

ت. «قوس قزحی [رنگین کمان] بر سرش [بود]» - ۱۰: ۱ پ:

۱. در اینجا رنگین کمان نشان می‌دهد که مسیح در داوری خود بر زمین و در آمدنش برای تصرف آن، عهدی که خدا با نوح در مورد زمین بست را نگه خواهد داشت - پیدایش ۹: ۸-۱۷.
۲. این همچنین نشان می‌دهد مسیح، آن است که طبق خدا که بر تخت با رنگین کمانی در اطراف آن نشسته، داوری را اجرا خواهد کرد - مکاشفه ۴: ۲-۳.
۳. کتاب مکاشفه آشکار می‌کند که خدا زمین و همه ساکنان آن را داوری خواهد کرد.
۴. رنگین کمان در اطراف تخت او نشان می‌دهد که خدا، خدای عهد و پیمان، خدای امین است، که در حین اجرای داوری خود بر زمین، عهد خود را نگه خواهد داشت.
۵. او نوع انسان را دوباره با سیل داوری نخواهد کرد و همه نوع انسان را نابود نخواهد کرد، بلکه بخشی از نوع انسان را به عنوان امت‌های زمین نو برای جلالش حفظ خواهد کرد - ۲۱: ۲۴، ۲۶.
- ث. «چهره اش مثل آفتاب و پایهایش مثل ستونهای آتش [بود]» - ۱۰: ۱۰؛ ۱: ۱۰:
۱. در نزدیکی وقت آمدن آشکارای او نزد مردم روی زمین، مسیح مثل خورشید خواهد بود، نه مثل ستاره صبح که قبل از تاریک‌ترین زمان، قبل از سحر، به کسانی که عاشقش هستند و منتظرش می‌باشند ظهور می‌کند.
۲. آتش در آیه ۱ نشانگر قدوسیت خداست (خروج ۱۹: ۱۸؛ عبرانیان ۱۲: ۲۹)، که بر طبق آن، مسیح داوری خود را بر زمین اجرا خواهد کرد.
- ج. «[او] پای راست خود را بر دریا و پای چپ خود را بر زمین نهاد» - مکاشفه ۱۰: ۲:
۱. قرار دادن پاهای مسیح بر دریا و زمین به معنای پا گذاشتن بر آنهاست، و پا گذاشتن بر آنها، تصرف آنهاست - تثنیه ۱۱: ۲۴؛ یوشع ۱: ۳؛ مزامیر ۸: ۶-۸.
۲. این نشان می‌دهد که مسیح برای تصرف زمین، نزول می‌کند [به سوی پایین می‌آید].
۳. فقط او لایق گشودن طومار اقتصاد خداست، و فقط او صلاحیت تصرف زمین را دارد.
- چ. «و به آواز بلند، چون غرش شیر صدا کرد» - مکاشفه ۱۰: ۳:
۱. غرش شیر، به خشم پادشاه تشبیه شده است - امثال ۱۹: ۱۲؛ ۲۰: ۲.
۲. این نشان می‌دهد که مسیح، به عنوان پادشاه زمین، به خشم برانگیخته شده است.
۳. «سر [راز] خدا به اتمام خواهد رسید [رسیده است]» - مکاشفه ۱۰: ۷:
- آ. در دوره های آدم تا موسی و موسی تا مسیح، همه چیز بی پرده و نمایان بود، و هیچ رازی وجود نداشت.
- ب. در دوره پادشاهی هزاره و در آسمان نو و زمین نو، همه چیز پرده برداری خواهد شد، و دیگر هیچ رازی وجود نخواهد داشت.
- پ. در دوره مسیح تا پادشاهی هزاره - عصر کلیسا، عصر فیض - همه چیز یک راز است:
۱. مجسم شدن مسیح، به عنوان آغاز دوره راز، یک راز است - ۱ تیموتائوس ۳: ۱۶:
- (آ) از طریق مجسم شدن مسیح، خدای نامتناهی به درون یک انسان متناهی آورده شد.
- (ب) تمام خدا، نه فقط خدا پسر، مجسم شد. از این رو، مسیح در مجسم شدن، تمام خداست که در جسم ظاهر شد.
۲. مسیح، راز خداست - کولسیان ۲: ۲:
- (آ) خدا یک راز است، و مسیح، به عنوان تجسم خدا برای ابراز او، راز خداست.
- (ب) مسیح به عنوان راز خدا، تجسم، تعریف، و توضیح خداست؛ هرآنچه که خدا قصد انجام آن را دارد، به مسیح مربوط می‌شود.
- (پ) در مسیح از جهت جسم، تمامی پُریِ خدایی ساکن است؛ یعنی پُریِ خدای سه یکتا در مسیح به شکل بدنی ساکن است - آ. ۹.
۳. کلیسا، راز مسیح است - افسسیان ۳: ۴-۶:
- (آ) مسیح یک راز است، و کلیسا به عنوان بدن مسیح برای ابراز او، راز مسیح است.

(ب) این راز، اقتصاد خداست که توزیع مسیح به عنوان تجسم خدا، در مردم برگزیده خداست تا بدنی تولید کند که افزایش تجسم خدا در مسیح باشد، تا خدا بتواند یک ابراز جمعی داشته باشد.

- (پ) مسیح و کلیسا به عنوان یک روح، آن راز بزرگ هستند - ۵: ۳۲.
۴. پادشاهی آسمان‌ها (متی ۱۳: ۱۱)، انجیل (افسیان ۶: ۱۹)، سکونت مسیح در درون (کولسیان ۱: ۲۷)، و رستاخیز و تبدیل شکل مقدسان، به عنوان پایان دوره راز (۱ قرن‌تیاں ۵۱-۵۲: ۱۵) در آینده، همگی راز هستند.
۵. با نواخته شدن شیپور هفتم، همه این رازها به کمال خواهند رسید؛ بنابراین، راز خدا به اتمام خواهد رسید.